

sat op fra 5 til 7. Dette Forslag blev forkastet med 25 Stemmer mod 8. Det andet Forslag gik ud paa at begrænse Medlemmernes Genvælgelighed. Dette Forslag, der i Diskussionens Løb reduceredes til en Henstilling, blev udsat til Behandling til næste Aar.

For at undgaa, at hele Kommissionen fornyes paa en Gang, indførtes en lignende Regel som den, der allerede findes i Finansreglementet, saaledes at de af den 10. Forsamling valgte Medlemmer (den hidtidige Kontrolkommission havde samlet indgivet sin Demission) vil have at træde tilbage efter følgende Turnus: 2 Medlemmer ved Slutningen af 1930 og 1931 og ved Slutningen af 1932 det 5. Medlem, idet Følgerækken for Tilbage træden afgøres ved Lodtrækning.

Paa Forslag af Præsidiets valgte Forsamlingen følgende til Medlemmer af Kontrolkommissionen: Lord *Meston* (Indien), Grev *Moltke* (Danmark), *Osusky* (Czekoslovakiet), *Parra-Perez* (Venezuela) og *Reveillard* (Frankrig).

Paa nederlandsk Forslag blev der vedtaget en Resolution af 4. Udvalg og senere af Forsamlingen, gaaende ud paa at anmode Raadet om at bemyndige Generalsekretæren til at tilstille alle Medlemstaterne samtidig med, at Raadsmedlemmerne erholdt dem, alle Beretninger fra de raadgivende Udvalg, medmindre disse maatte være derimod.

Den nederlandske Delegerede *van Ey-singa* gjorde nærmere Rede for dette Forslag i et indgaaende Foredrag, hvori han paaviste i de enkelte Tilfælde *Forbundets Tryksagers sene Fremkomst*, hvilket den nederlandske Regering havde haft særlig Lejlighed til at bemærke efter sin Udtræden af Raadet. Som Medlem af Raadet havde den modtaget Tryksagerne paa tilfredsstillende Maade; men efter sin Udtræden af Raadet var Forsinkelserne traadt meget tydeligt frem. Der var bleven ført saa megen Klage over Forsinkelserne med Ratifikationer af Konventioner, men en af Aarsagerne hertil kunde findes i det her paatalte Forhold. Det nederlandske Forslag fandt sær-

lig kraftig Tilslutning fra norsk Side i 4. Udvalg og maa ogsaa hilses med Tilfredshed fra dansk Side, hvor man især lig Grad i Aar har taget til Orde for Fremskyndelse af Ratifikationen af Konventioner og iøvrigt ogsaa har haft Anledning til at bemærke Tryksagernes sene Fremkomst.

I denne Forbindelse har ogsaa en ret langtrukken Debat fundet Sted om Kommissionsreferaternes mangelfulde Affattelse og sene Fremkomst. Den herimod fra norsk Side førte Kritik synes allerede at have baaret god Frugt.

6. Udvalg var enigt om at fremhæve *Mandatkommissionens* store Betydning. Det bliver mere og mere almindeligt at Mandatmagterne sender højststaaende Embedsmænd fra selve Mandatomraadet til Kommissionens Møder. Den ny-zealandske Delegerede meddelte bl. a., at han ved det sidste Møde havde været i Krydsforhør i halvanden Dag, under de høffigste Former.

Der var en Del Diskussion om, hvem der egentlig har Suveræniteten i Mandatlandene; at det ikke var Mandatmagten, var der saa nogenlunde Enighed om; men længere strakte Enigheden sig ikke.

Endnu større Forskel kom frem i Opfattelsen af, hvorvidt Mandaterne var permanente eller midlertidige. Det sidste hævdedes stærkt, særlig fra italiensk og tysk Side, hvorimod Australien og Ny-Zealand erklærede, at hvis det kun var et midlertidigt Forhold, vilde de ikke have kostet saa uhyre Summer paa at forbedre Tilstandene i deres Mandatomraader. Dog lod der ikke til at være nogen Tvivl om A-Mandaternes Midlertidighed, sely om det foreløbig kun er Irak, der efter Meddelelse fra engelsk Side i den nærmeste Fremtid vil opnaa fuld Selvstændighed, og vil kunne søge Optagelse i Folkeforbundet.

Under Diskussionen kom man fra mange Sider ind paa Urolighederne i Palestina: Den britiske Delegerede Mrs. Swanwick afgav en lignende Erklæring som Mac Donald og Henderson havde givet i Forsamlingen. Polen, Ungarn og Rumænien ud-